

Ackov, Sz., Bérces, S., Lakatos, F., Elek, Z. 2017. Erdőkezelések hatása *Carabus* fajok élőhelyhasználatára: területhűség és eseti egyed specifikus migráció. Poszter. XI. Magyar Természetvédelmi Biológiai Konferencia, Eger, 2017. November 2-5, Absztrakt kötet, pp. 37.

Erdőkezelések hatása *Carabus* fajok élőhelyhasználatára: területhűség és eseti egyed specifikus migráció

Aczkov Szilvko¹, Bérces Sándor², Lakatos Ferenc¹, Elek Zoltán³

¹ Soproni Egyetem, Erdőművelési és Erdővédelmi Intézet, 9400 Bajcsy-Zsilinszky u. 4. E-mail: szlavko@yahoo.co.uk, lakatos.ferenc@uni-sopron.hu

² Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság, 1121 Budapest, Költő utca 21. E-mail: bercess@dinpi.hu

³ MTA-ELTE-MTM Ökológiai Kutatócsoport, Magyar Tudományos Akadémia, és Eötvös Loránd Tudományegyetem, Biológiai Intézet és Magyar Természettudományi Múzeum, 1117 Budapest, Pázmány Péter sétány 1/C. E-mail: zoltan.elek2@gmail.com

Magyarország erdőterületeinek legnagyobb része elsősorban fatermesztési célt szolgál, melyek többségén a vágásos üzemmód dominál. Ezen üzemmód markáns hatást gyakorol a területek élővilágára. A fogás-jelölés-visszafogás módszerén alapuló kutatás célja a migráció és a területhasználat vizsgálata futrinkafajok esetén. Kutatásunk során három különböző vágásterületen (tar-, bontó-, lékvágás) és az azokhoz tartozó kontroll erdőállományokban vizsgáltuk a futóbogarak élőhely használatát: 20 darab élvefogó talajcsapda területeként, 2×(2×5) grid-ben (4 m csapdatávolság) lerakva, három erdészeti kezelésben (bontás, lék, tarvágás): 10 csapda magában a kezelt állományban, 10 csapda a szomszédos erdőtagban (csapdacsoportok távolsága max. 40 méter), két ismétlésben összesen 120 csapdával. A korábbi kutatások alapján a vizsgálathoz öt *Carabus* fajt választottunk (*C. ulrichii*, *C. coriaceus*, *C. nemoralis* és a *C. hortensis*, *C. scheidleri*) mely fajokból összesen 209 első fogást és 17 visszafogást regisztráltunk. Vizsgálatokhoz kizárólag a változó futrinka (*C. scheidleri*) fogásszáma volt elegendő, mely az összes vizsgált területen jelen volt. A fogások területenként különböztek, a tarvágott területen illetve a lékekben volt a legnagyobb számú a fogás. A bogarak nagyrészt egyazon mintaterületen belül maradtak, de hajlamosak voltak kisebb-nagyobb időintervallumon belül nagyobb távolság megtételére is, azonban a területek közötti migráció nem volt ivarhoz köthető.